

и колкото за сватитѣ Отцы, дѣто отдаватъ по голѣма честь и похваление на Апостолъ Петра; като го наричатъ първѣи Апостолъ; отъ тока не може да се произведе никакво доказателство за преимъществуото и властта на Апостолъ Петра, защото сѣщото преимъществуе и власть имаха и другитѣ Апостоли, и самитѣ Святи Отцы.

5.) Римлянитѣ казватъ: Овщото чиновноправление и Църковната Иерархія треба да има единъ върховникъ, защото инакъ по причина на нѣкои раздори, могла бы Църквата да пропадне; и защо не е установлено, ако и да не се намѣрва въ Св. Писание Единначалие?— Прочее отъ тѣкъ не следва, едно лице да има първенство надъ сичката Църква, и единъ да взде сѣдѣла на сичкитѣ Христіани; нъ следва, да се разправяватъ сичкитѣ важни дѣла и предмѣты на Църквата, споредъ примѣрхъ на първитѣ Христіани и учители Църковни.

5.) ЗА ЧИСТИТЕЛНЫЯТЪ ОГЪНЬ.

Рѣченно е, какъ душата е раздѣлена отъ тѣлото съ смъртта, и тѣтакси отива или на мѣсто блаженство, или на вѣчно осуждение, прочее Св. Писание незнае трето мѣсто освѣнь тма двѣ.

Римлянитѣ наиротикъ, освѣнь тма двѣ мѣста, опредѣляватъ на челоуѣческитѣ души, друго едно трето между тма срѣдно мѣсто, което тий (Римлянитѣ) именуватъ: „Чистителный огънь.“

Въ това мѣсто, (споредъ мнѣнието на Римската Църква), отхождатъ грѣшникѣ души, и оныя които не се могли да се очистатъ отъ грѣхътъ си, до дѣто се живѣли на този свѣтъ.— Тма души се държатъ на това трето мѣсто (споредъ исповѣданіето на Римската Църква) до